

آیت‌الله‌العظمی بهجت تمثلی از انبیاء و اولیاء در دنیای جدید بود

آیت‌الله‌العظمی بهجت به زندگی بی‌نهایت انسان با خدا یقین داشت؛ ایشان تمثلی از انبیاء و اولیاء در دوره جدید بود و نشان داد که در قرن بیستم نیز می‌توان همچون اولیاء و انبیاء، بی‌تعلق به دنیا زیست و زندگی خود را وقف عشق الهی کرد.

آیت‌الله‌العظمی بهجت به زندگی بی‌نهایت انسان با خدا یقین داشت؛ ایشان تمثلی از انبیاء و اولیاء در دوره جدید بود و نشان داد که در قرن بیستم نیز می‌توان همچون اولیاء و انبیاء، بی‌تعلق به دنیا زیست و زندگی خود را وقف عشق الهی کرد.

به گزارش خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، حجت‌الاسلام و المسلمین علی بهجت، فرزند مرحوم آیت‌الله‌العظمی بهجت، در مراسم بزرگداشت این مرجع فقید و عارف ربانی، با عنوان ««؛بهجت عرفا، وارث انبیاء» که عصر دیروز 25 اردیبهشت‌ماه، جمعی از شاگردان ایشان، اندیشمندان، فرهیختگان و مسئولان فرهنگی در تالار وزارت کشور برگزار شد، به ارائه سخنانی درباره سیره علمی و عملی ایشان پرداخت.

وی در بخشی از سخنان خود اظهار کرد: معمار خلقت هدف زندگی بشر را عبودیت انسان قرار داده است؛ انسان‌ها تبدلات جوهری بسیاری را طی کرده‌اند و جماد و نبات و حیوانات ذره‌بینی و نطفه برگزیده تا به درجه ««؛تَفَحُّتٌ فِیه مِنْ رُّوحِی» و ««؛اَنْشَاطُهُ حَلَقًا آخَر» نایل شده‌اند. او تصور می‌کند که جرم کوچکی است؛ حال آن‌که عالم اکبر در او تعبیه شده و نهفته است.

فرزند آیت‌الله‌العظمی بهجت با بیان این‌که العاد وجودی انسان هنوز شناخته شده نیست، افزود: انسان‌ها بر تمام موجودات اشراف داشتند، اما به سبب تلبیس ابلیس در زینت دادن دنیا، غفلت و نگاه به زمین کردن و از آسمان غافل شدن راه را گم کرده‌اند.

وی عنوان کرد: انسان مانند موجودات دیگر عمری دارد، اما خالق او و معمار خلقت گفته است که او را برای از بین رفتن نیافریده است؛ او را برای ماندن آفریده‌اند و او برای این ماندن پوسته‌ها عوض کرده و چند پوسته دیگر تا بی‌نهایت شدن فاصله دارد و مرحوم آیت‌الله بهجت به این زندگی بی‌نهایت انسان با خدا یقین داشت.

این استاد حوزه علمیه اولین مرحله عبودیت را ندیدن خویش و مالک ندانستن خود خواند و با بیان این‌که علم و عمل باید همراه با تزکیه و با هدف ««؛لله» و ««؛مع‌الله» باشد، اظهار کرد: آیت‌الله‌العظمی بهجت مثال و نمونه‌ای از زندگی انبیاء و اولیاء بود و اگر ایشان نبود، ما نمی‌دانستیم که ائمه اطهار(ع) چه کار می‌کردند. خداوند در هر دوره‌ای انسان مستعدی را ظاهر می‌کند، تا نشان دهد که در قرن بیستم نیز می‌توان به تبعیت از اولیاء و انبیاء زیست.

وی ادامه داد: نماز بزرگترین عشق و معبود و معشوق مرحوم آیت‌الله‌العظمی بهجت بود، او در نماز جان می‌داد و در نماز حتی در فصل زمستان، لباس‌های زیر او خیس می‌شد. ایشان نماز را الدّ غذاهای عالم وجود می‌دانست که خداوند لذیذتر از آن نیافریده است. ایشان همواره تأکید می‌کرد که اگر سلاطین و یاغیان عالم لذت نماز را چشیده بودند، هرگز پی لذایذ دنیا نمی‌رفتند.

فرزند آیت‌الله‌العظمی بهجت با نقل خاطراتی از زوایای گوناگون زندگی ایشان اظهار کرد: او تمثلی از انبیاء و اولیاء بود و هیچ‌کس نمی‌توانست او را وسوسه کند و از راه بازدارد. او همواره می‌گفت که امام زمان حرف‌های ما را نگفته می‌شنود، حتی می‌گفت در تمام مدتی که در محضر اساتید خود کسب علم می‌کردم، هرگز اشکال نکردم، با این‌حال هیچ‌یک از اساتید، اشکالاتم را بی‌آنکه بدون جواب نگذاشتند!

وی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به این‌که آیت‌الله‌العظمی بهجت برای وقت و عمر خویش بسیار ارزش قائل بود، تصریح کرد: ایشان در تمام عمر خود حتی 10 دقیقه نیز بیکار نبود؛ در دنیای خود از سبک‌ترین و کمترین چیزها استفاده کرد؛ در تمام عمر خویش هیچ‌گاه استراحت نکرد و دائماً مشغول ذکر یا فکر بود.